

VSPG 3

Ks.br. 20/09

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI - Specijalizovno odjeljenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u vijeću sastavljenom od sudije Žižić Milenke, kao predsjednika vijeća, sudija porotnika Jovović Velimira i Komšić Jura kao članova vijeća, sa zapisničarom Ujkić Marukom, u krivičnom predmetu protiv M.P. zbog krivičnog djela iz člana 423. st.1. KZ i optuženog B.B. zbog krivičnog djela iz čl. 424. st.1. KZ po optužnici ODT Podgorica Kt.br. 552/2001 od 01.06.2005. godine, nakon završenog glavnog, javnog pretresa, dana 19.03.2010. godine, u prisustvu zamjenika VDT-a Zamjenika Specijalnog tužioca Lidije Vukčević, optuženog M.P.a i njegovog branioca Danila Mićovića adv. iz Podgorice, optuženog B.B. i njegovog branioca adv. Zdravka Begovića iz Podgorice, nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je a dana 26.03.2010. godine, javno objavio

PRESUDU

Optuženi M.P, rođen..... godine u B. L., sa prebivalištem u B.– S. naselje G. br....., državljanin R. Srbije, građevinski inspektor u SO B., oženjen, otac jednog djeteta, pismen, završio građevinski fakultet, vojsku služio, ranije neosudjivan,

Optuženi B.B., rođen..... godine u B. sa prebivalištem u mjestu rođenja – T. B., državljanin Crne Gore, nezaposlen, oženjen, otac dvoje djece, pismen, završio bravarski zanat, vojsku služio, ranije neosudjivan.

Krivi su

Što su:

U vremenu od 26.09. do 03.12.2001. godine u Baru, okrivljeni M.P., kao službeno lice – građevinski inspektor SO B., zahtijevao poklon i primio novac, da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti, a okrivljeni B.B. okrivljenom M.P. obećao poklon i dao novac, da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrši službenu radnju, koju bi morao izvršiti, na način što je okrivljeni M.P., u restoranu »G.«, od okrivljenog B.B. zahtijevao da mu kupi kompjuter, da bi mu ovaj za uzvrat omogućio dalju gradnju objekta bez građevinske dozvole, i pri tom od okrivljenog B. zahtijevao iznos od 100 DM, koji iznos novca mu je okrivljeni B. dao, da bi se nakon toga po dogovoru našli u restoranu »M.«, gdje je okrivljeni Marković od okrivljenog Babačića ponovo zahtijevao da mu kupi kompjuter, nakon čega su otišli u prodavnicu »M.I«, gdje je okrivljeni Marković izabrao kompjuter čija je cijena 3.200 DM, a kada su

izašli iz prodavnice od okrivljenog B. zahtijevao iznos od 80 DM, koji iznos novca mu je ovaj dao, zatim su se ponovo susreli u restoranu »M.« gdje je okrivljeni M. od okrivljenog B., za izradu novog zapisnika, zahtijevao iznos od 150 DM, koji iznos novca mu je okrivljeni B. dao, a kada je gradjevinski inspektor A. V. okrivljenom B. uručila Rješenje o rušenju objekta a ovaj o tom rješenju upoznao okrivljenog M.P., isti je od njega zahtijevao da mu kupi kompjuter ili će mu porušiti objekat, kojom prilikom je okrivljeni B. obećao okrivljenom M. da će mu kupiti kompjuter pod uslovom da mu ne sruši objekat.

- čime je optuženi M.P. izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 220. st.1. Krivičnog zakonika a optuženi B.B. krivično djelo davanje mita iz čl. 221. st.1. Krivičnog zakonika.
- Pa im sud za navedena krivična djela primjenom članova 4. st.2. 33. 42. st.1. tač.2. 43. st.1. tač. 3. i 4. Krivičnog zakona Jugoslavije i članova 199. 202. st.1. i 364. Zakonika o krivičnom postupku.

O s u đ u j e

M.P. na kaznu zatvora u trajanju od **5 (pet) mjeseci** a B.B. kaznu zatvora u trajanju od **2 (dva) mjeseca** koju kaznu su dužni izdržati po prijemu pravosnažne presude.

Obavezuju se optuženi da na ime-paušala kao dijela troškova krivičnog postupka plate iznos od po 100,00 € u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu čl. 220. st.5. Krivičnog zakona Republike Crne Gore i čl. 542. Zakonika o krivičnom postupku, od optuženog M.P. se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to iznos od 330,00 DM u protiv vrijednosti u eurima na dan isplate.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni Državni Tužilac u Podgorici Optužnicom Kt. br. 552/01 od 01.06.2005. godine stavio je na teret M.P. izvršenje krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st. 1. KZ a okrivljenom B.B. izvršenje krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.1. KZ pa nakon što je zasnovana nadležnost Specijalnog tužioca zamjenik specijalnog tužioca Lidija Vukčević zastupajući optužnicu na pretresu ostajući pri optužnici predložila je sudu da optužene za počinjeno krivično djelo oglasi krivim i osudi po zakonu.

Optuženi M.P., u svojoj odbrani u bitnom navodi da je radio kao Republički gradjevinski inspektor u vrijeme kada je protiv B.B. u Ministarstvu za uređenje prostora

i zaštitu životne sredine u okviru koje posluje Republička građevinska inspekcija dana 26.09.2001. godine protiv B. zbog bespravne gradnje u naselju Dobra voda pokrenut postupak. Tog dana mu je i izdato rješenje kojim se zabranjuje dalje izvođenje građevinskih radova. Kako B. nije bio prisutan obavijest mu je ostavljena da se javi njihovoj službi što je on i učinio narednog dana i došao u njegovu kancelariju koja se nalazi u prostorijama Opštine Bar tako da mu je Rješenje uručeno 27.09.2001. godine. Sa B.B. se nije sastao u restoranu »G« niti je pak sa njim išao u M.I kako bi on izabrao kompjuter. Sa B. se vidio samo tog dana kada mu je Rješenje uručeno a potom 04.12.2001. godine na izvršenju jer je tog dana bilo zakazano rušenje građevinskog objekta koje je Babačić bespravno podigao. Istog dana su se vidjeli i u kancelariji D. P.. B. je prilikom izvršenja rješenja saopštavao kako mu on ruši objekat zato što mu nijesu kupili kompjuter tako da je i policija intervenisala tog dana je Rješenje i izvršeno a u kancelariji kod D.P. B. je uglavnom ponovio sve vezano za kompjuter a u kancelariju kod P. su se upravo našli sa namjerom da se sa njim suoči. Sve što mu se stavlja na teret je neistina. B. je bespravno podigao objekat i on je kao građevinski inspektor samo postupao u skladu sa zakonom i pristupio izvršenju rješenja o rušenju objekta koji je donijela njegova koleginica A. V.. Nikakav novac ni kompjuter nije tražio od B.. Nije bio u radnom odnosu u periodu od 01.10.2001. godine do 01.11.2001. godine.

Na zapisniku o glavnom pretresu od 21.06.2007. godine naveo je i to da je na poziv kolege A. M. koji je tada bio Republički saobraćajni inspektor i koji ga je zamolio da pomogne B. jer su neka familija da mu se objekat ne ruši se sastao sa A. u restoranu G. kada im se i B. pridružio, te da ga je B. posle nekoliko dana pozvao da se sastanu u restoranu M. gdje je opet pričao o svom problemu i pitao ga šta može da se učini da mu se objekat ne sruši. Pojašnjavajući razlike u svom iskazu naveo je da sastanak u restoranu G. nije tretirao kao sastanak sa B. jer je pošao da se vidi skupa sa A. M. a da je sastanak u restoranu M. bio slučajan susret.

U završnoj riječi lično i preko branioca ukazujući da u njegovim radnjama nema elemenata bića predmetnog krivičnog djela jer nije imao svojstvo službenog lica nakon stupanja Uredbe na snagu kada su mu prestala sva ovlašćenja vezano za poslove i zadatke koje je prethodno obavljao predložio sudu da ga oslobodi od optužbe

Optuženi B.B., u svojoj odbrani na zapisniku pred istražnim sudijom u bitnom navodi da je počeo da gradi poslovni objekat u naselje Dobre Vode a da nije imao građevinsku dozvolu. Kako je saobraćajna inspekcija u svom zapisniku konstatovala da izgradnjom ne ugrožava saobraćaj u tom dijelu rečeno mu je da se obrati D. P. i O. Š. za dobijanje građevinske dozvole gdje mu je rečeno da je cijena za dobijanje građevinske dozvole 100 maraka po jednom metru kvadratnom. Traženo je od njega da potpiše dokument da će dozvolu dobiti ali ukoliko objekat bude nekome smeta da će ga srušiti bez nadoknade. Nakon dva –tri dana došao je građevinski inspektor P. M. koji je sačinio zapisnik a kako on nije bio prisutan rečeno mu je da se sutradan javi u njegovu kancelariju. Od strane M. uručen mu je zapisnik o zabrani dalje gradnje do pribavljanja građevinske dozvole a na poledjini zapisnika M. mu je zapisao svoj broj telefona i rekao mu da se čuju oko te izgradnje. Sutradan je pozvao M. od koga je tražio da mu dozvoli da izlije stubove kako se objekat ne bi srušio što mu je on telefonom dozvolio. Nakon dva dana zahtijevao je da se vide pa je skupa sa J. S. otišao i sa M. su sjeli u restoran G. a sa njima u društvu je bio i A. M.. A. je morao da ode zbog nekih obaveza a tada mu je M. rekao da ukoliko mu kupi kompjuter da će mu on završiti da bez dozvole potpuno legalno

podigne objekat. Razumio je da mu kompjuter treba u kancelariji pa je pristao da mu isti kupi da je on kasnije svatio da on taj kompjuter hoće da uzme za sebe kući. Tu noć u restoranu G. tražio mu je da mu pozajmi 100 DM što je on i učinio. Nakon par dana sa M. je po dogovoru pošao u M.1. gdje je M. izabrao jedan kompjuter koji je koštao 3.200,00 DM. Kada je M. pitao šta će za uzvrat dobiti od papira rekao mu je da neće dobiti nikakve papire ali da ga niko neće dirati dok ne napravi objekat i dok ne useli. Nakon nekoliko dana M. ga je ponovo pozvao telefonom pa kad su se ponovo sastali donio mu je i drugi zapisnik sa datumom 27.09.2001. godine stim što je bio različit tekst. Tada mu je tražio 150 DM a kako je smatrao da se radi o taksi to mu je isti i dao. M. mu je saopštio da će sutradan doći njegova koleginica i da to uopšte nije važno. Sutradan i ako on nije bio prisutan tu već mu je bio prisutan otac došla je inspektorka A. V. i napravila zapisnik o rušenju. Obavjestio je o tome M. koji mu je saopštio da to uopšte nije važno. Tog dana su razgovarali sjedjeli u Tropicani i M. mu je tada tražio 80 DM koje mu je on i dao. Nakon par dana ponovo ga je pozvao pa su skupa otišli u Rojal i popili piće i M. je tražio da mu kupi kompjuter ali mu je on odgovorio da mu ga ne može kupiti jer on nema para. Kada mu je M. rekao da ako ne kupi kompjuter za par dana da će biti rušenja. Tražio mu je 50 DM za gorivo i da kupi vaučer za telefon i iste mu je i dao. Nakon toga su se više nisu susretali a objekat mu je srušen 04.12.2001. godine. Trećeg decembra u 11 časova uveče M. ga je pozvao telefonom i rekao mu da ima još jednu šansu za kompjuter da mu objekat ne bi bio srušen. Sutradan kada je izvršeno rušenje objekta pitao je M. jeli vrijedniji kompjuter ili da mu to sruši a tog dana ga je on pred organima bezbjednosti nazvao lažovom i prevarantom zbog čega je telefonom pozvao J. S. da pred organima bezbjednosti on posvjedoči da mu je ovaj tražio kompjuter.

Na zapisniku o glavnom pretresu od 03.03.2008. godine naveo je i to da novac koji je davao M. ustvari bila pozajmica koje je on trebao da vrati.

Na zapisniku o glavnom pretresu od 19.03.2010. godine je naveo da u prvom susretu koji je imao sa M. ga je ovaj pitao da mu kupi kompjuter ne pominjajući mu razlog zbog čega bi mu on isti kupio a na sledećem susretu koji je bio nakon 3-4 dana vodili su razgovor o kompjuteru pošli su u radnju i vidjeli kolika mu je cijena i razgovarali na temu da on M. kupi kompjuter a da mu M. zauzvrat radi kataloge i projekte ali kako mu se kompjuter učinio skupim a i nije imao novca od toga je odustao. Pojašnjavajući razliku u svom iskazu je naveo da se zbog proteka vremena ne sjeća svih detalja kao ni to da je kompjuter pominjan u kontekstu rušenja odnosno nerušenja objekta ali da se sjeća da su i pozajmice i priča o kompjuteru se dešavale u mjesecu oktobru 2001. godine.

U završnoj riječi je lično i preko branioca ukazao da u njegovim radnjama nema elemenata bića predmeta krivičnog djela jer M. nije imao svojstvo službenog lica a ukoliko sud nadje da u njegovim radnjama ima elemenata bića predmetnog krivičnog djela predložili su blaže kažnjavanje ukazujući na postojanje olakšavajućih okolnosti.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu po saglasnom predlogu stranaka pročitani su iskazi svjedoka P. D., S. J. i S. O., pročitano je zapisnik o inspekcijskoj kontroli br.0604-2-401.01 od 26.09.2001. godine, pročitano je Rješenje Ministarstva uredjenja prostora br. 0604-2-401-01 od 27.09.2001.godine, pročitano je zapisnik o inspekcijskoj kontroli Ministarstva uredjenja prostora br. 0604-2401-01 od 10.10.2001. godine, pročitano je rješenje Ministarstva uredjenja prostora br. 06.04-2-401/2-01 od 10.10.2001. godine, pročitano je zapisnik o izvršenom ispekcikom pregledu br.0385/1-10

od 16.11.2001. godine, pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za optužene. 28.11.2001. godine pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za optužene. 28.11.2001. godine, pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za optužene. 038-5/1-10 od 04.11.2001. godine, pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za optužene.

P.D. saslušan u svojstvu svjedoka u bitnom je naveo da je Sekretar Sekretarijata za inspeksijske poslove SO Bar u čijem sastavu je od 01.11.2001. godine shodno Uredbi Vlade RCG otpočela kontrola u oblasti gradjevinarstva. Postupak protiv B.B. vodio je inspektor M.P. koji postupak je završen zaključkom o dozvoli izvršenja rješenja i objekat je porušen 04.12.2001. godine. Istog dana oko 14 časova u njegovu kancelariju je došao B.B. sa svojim ocem tražili su prijem u njegovu kancelariju a tu je bio prisutan i glavni komunalni inspektor O. Š. kao i inspektor M.P.. B. B. i njegov otac M. su optužili inspektora M. za uzimanje mita u novcu i da im je tražio da mu kupe kompjuter što je inspektor M. negirao.

S. J., saslušan u svojstvu svjedoka u bitnom je naveo da je B.B. dobio zabranu za gradnju objekata pa je skupa sa njim pošao u kancelariju kod inspektora M.P.. Interesovali su se da li postoji način da se objekat ne sruši ali je M. saopštio da je jako veliki pritisak od mještana ali da će vidjeti neki način da se to ipak ne sruši. M. je B. dao svoj broj telefona. Posle nekoliko dana B. ga je pitao da li bi pošao sa njim jer sa M. treba da podje na piće i na večeru pa su pošli skupa u restoran G. gdje je razgovor vodjen oko objekta. B. mu je obećao da će mu zauzvrat napraviti kapiju a M. mu je rekao da mu ne treba kapija već kompjuter pa je ostao dogovor da se oni oko kompjutera čuju telefonom.

S. O., saslušan u svojstvu svjedoka u bitnom naveo da je obavljao poslove glavnog komunalnog inspektora. U septembru mjesecu 2001. godine u kancelariju D. P. došao je B.B. i raspitivao se za mogućnost gradnje objekta u naselju Dobra Voda. Objasnio je B. da mu je potrebna gradjevinska dozvola i da može dobiti dozvolu za izgradnju privremenog objekta. Dana 04.12.2001. godine babačiću je srušen objekat i istog dana u kancelariju D. P. došli su B. i njegov otac pa je on pošao u njegovu kancelariju a zvali su i inspektora M.. B. su bili ljuti jer je objekat srušen a optuživali su M. da je tražio od njih da mu kupe kompjuter, da su sa M. sjedjeli u restoranu G. i M., da je M. od njih tražio kompjuter i pare i da im je on obećao da im objekat neće biti srušen što je M. negirao.

Zapisnikom o inspeksijskoj kontroli br.0604-2-401.01 od 26.09.2001. godine, sačinjenim od strane gradjevinskog inspektora M.P. konstatovano je da je B.B. otpočeo izgradnju poslovnog objekta kao investitor i dat mu je nalog da kompletnu dokumentaciju dostavi u kancelariju gradjevinske inspekcije dana 27.09.2001. godine a da se nalaže dalja obustava radova o čemu će biti donijeto i Rješenje.

Rješenjem Ministarstva uredjenja prostora br. 0604-2-401-01 od 27.09.2001.godine, zabranjeno je B. B. gradjenje investicionog objekta u naselju Dobra Voda i da je isti dužan da u roku od 30. dana od dana prijema Rješenja pribavi odobrenje za gradjenje investicionog objekta koje Rješenje je donijeto od strane inspektora M.P..

Zapisnikom o inspeksijskoj kontroli Ministarstva uredjenja prostora br. 0604-2401-01 od 10.10.2001. godine koje je sačinila A. V. konstatovano je da je investitor nastavio sa radovima nakon donošenja rješenja o zabrani radova od 27.09.2001. godine u kom zapisniku je navedeno koji su sve radovi u medjuvremenu obavljani.

Rješenjem Ministarstva uređenja prostora br. 06.04-2-401/2-01 od 10.10.2001. godine koje je donijeto od strane inspektora A. V. naredjeno je B. B. da poruši ozidane zidove prizemlja i izbetonirane stubove prizemlja objekta.

Zapisnikom o izvršenom inspekciskom pregledu br.0385/1-10 od 16.11.2001. godine sačinjen od strane inspektora M.P. konstatovano je da investitor nije nastavio izvođenje radova nakon donošenja Rješenja o rušenju, da nije porušio bespravno podignuti objekat te da će biti preduzeta mjera prinudnog izvršenja o njegovom trošku.

Zapisnikom o inspekciskom pregledu br.0385/1-10 od 28.11.2001. godine sačinjen od strane inspektora M.P. konstatovano je da je investitor izgradio objekat, navedeno je koji su radovi na objektu izvedeni i pošto nije postupljeno po Rješenju o rušenju od 10.10.2001. godine da će biti preduzete mjere prinudnog izvršenja o njegovom trošku i da slijedi zaključak.

Zaključom o dozvoli izvršenja br. 038-5/1-10-A/5 od 28.11.2001. godine donijetim od strane inspektora M.P. konstatovano je da Rješenje o izvršenju izvršno i da se dozvoljava njegovo izvršenje na teret izvršenika za dan 04.12.2001. godine sa početkom u 8 časova i da se izvršenje povjerava preduzeću Prosavoj iz Nikšića, a da je investitor primio Rješenje 03.12.2001. godine.

Zapisnik o izvršenom zaključku o dozvoli izvršenja br. 038-5/1-10 od 04.11.2001. godine, konstatovano je da je pristupljeno rušenju bespravno podignutog objekta koji zapisnik je potpisan od strane M.P..

Iz izvoda iz kaznene evidencije CB Berane br. 245/2634 od 17.05.2002. godine utvrđeno je da B.B. ranije nije osuđivan.

Iz dopisa Ministarstva za ekonmski razvoj br. 12072392/2 od 21.03.2008. godine je utvrđeno da je Vlada RCG na sjednici od 07.09.2001. godine donijela Uredbu o povjeravanju dijela poslova Ministarstva zaštite životne sredine i uređenje prostora lokalnoj samoupravi. Uredbeom o povjeravanju dijela poslova Ministarstva zaštite životne sredine i uređenje prostora lokalnoj samoupravi koja je objavljena u Sl. listu RCG 21.09.2001. godine čl. 1. propisano je da poslovi Državne uprave iz nadležnosti Ministarstva životne sredine i uređenje prostora koji se odnose na inspekcijску kontrolu iz oblasti gradjevinarstva za projekte za koje gradjevinsku dozvolu izdaju Opštinski organi povjeravaju se lokalnoj samoupravi koja Uredba je stupila na snagu 29.09.2001. godine.

Uvidom u radnu knjižicu serijski br.3776 na ime M.P. utvrđeno je da se isti nalazio u radnom odnosu kod Ministarstva za uređenje prostora Podgorica od 26.02.2001. godine do 15.10.2001. godine a da je u Skupštinu Opštine Bar zasnovao radni odnos 01.11.2001. godine.

Nakon savjesne ocjene svih provedenih dokaza pojedinačno i njihovoj međusobnoj vezi sud je na nesumnjiv način utvrdio da su optuženi počinili predmetna krivična djela i oglasio ih je krivim iz sledećih razloga:

Uvidom u radnu knjižicu serijski br.3776 na ime M.P. utvrđeno je da se isti nalazio u radnom odnosu kod Ministarstva za uređenje prostora Podgorica od 26.02.2001. godine do 15.10.2001. godine a da je u Skupštinu Opštine Bar zasnovao radni odnos 01.11.2001. godine, kada su poslovi iz nadležnosti Ministarstva koji se odnose na inspekcijску kontrolu u oblasti gradjevinarstva povjereni lokanoj samoupravi te da je bio gradjevinski inspektor pri SO Bar, a ovo nasuprot stavu njegovog branioca da

M. u vrijeme koje mu se stavlja na teret kao vrijeme izvršenja krivičnog djela nije bio službeno lice i da u tom svojstvu nije preduzimao ni jednu službenu radnju.

Iz odbrane optuženog B.B. te zapisnika o izvršenoj inspekciskoj kontroli nesporno je utvrđeno da B.B. bio investitor objekta u naselju Dobra Voda čiju izgradnju je započeo bez pribavljanja odobrenja za gradnju.

Uvidom u zapisniku o izvršenoj inspekciskoj kontroli utvrđeno je da je M.P. postupao u ovom predmetu kao građevinski inspektor i da je sačinjavao zapisnike o izvršenoj inspekciskoj kontroli.

Optuženi B.B. u svojoj odbrani je u bitnom naveo da je u susretima sa M.P. vodio razgovor vezano za izgradnju objekta i da mu je u više navrata pozajmljivao novac i to u jednom navratu 100 DM, u drugom navratu 150 DM u trećem navratu 80 DM a u četvrtom navratu 50 DM koji novac mu je dao, a da mu je M. tražio da mu kupi kompjuter a da će mu on završiti da bez dozvole potpuno legalno podigne objekat. Skupa su išli u M.I. gdje je M. izabrao kompjuter koji je koštao 3.200 DM i M. mu je obećao da mu niko neće dirati objekat i dok ne useli. Kada je M. saopštio da nema para da mu kupi kompjuter M. mu je rekao da ako ne kupi kompjuter da će biti rušenja. Isto mu je ponovio i kada ga je pozvao 03.12. u 11 časova uveče i rekao mu da ima još jednu šansu za kompjuter u protivnom objekat će mu biti srušen.

Imajući u vidu ovakvu odbranu optuženog B.B. koju odbranu je dao u prethodnom postupku na nesumnjiv način je utvrđeno da je M.P. kao službeno lice – građevinski inspektor SO Bar, zahtijevao poklon i primio novac, da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti, a okrivljeni B.B. okrivljenom M.P. obećao poklon i dao novac, da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju, koju bi morao izvršiti, na način što je okrivljeni M.P., u restoranu »G.«, od okrivljenog B.B. zahtijevao da mu kupi kompjuter, da bi mu ovaj za uzvrat omogućio dalju gradnju objekta bez građevinske dozvole, i pri tom od okrivljenog B. zahtijevao iznos od 100 DM, koji iznos novca mu je okrivljeni B. dao, da bi se nakon toga po dogovoru našli u restoranu »M.«, gdje je okrivljeni M. od okrivljenog B. ponovo zahtijevao da mu kupi kompjuter, nakon čega su otišli u prodavnicu »M.I.«, gdje je okrivljeni Marković izabrao kompjuter čija je cijena 3.200 DM, a kada su izašli iz prodavnice od okrivljenog B. zahtijevao iznos od 80 DM, koji iznos novca mu je ovaj dao, zatim su se ponovo susreli u restoranu »M.« gdje je okrivljeni M. od okrivljenog B., za izradu novog zapisnika, zahtijevao iznos od 150 DM, koji iznos novca mu je okrivljeni B. dao, a kada je građevinski inspektor A.V. okrivljenom B. uručila rješenje o rušenju objekta a ovaj o tom rješenju upoznao okrivljenog M.P., isti je od njega zahtijevao da mu kupi kompjuter ili će mu srušiti objekat, kojom prilikom je okrivljeni B. obećao okrivljenom M. da će mu kupiti kompjuter pod uslovom da mu ne sruši objekat.

Dakle, u postupku je nesumnjivo utvrđeno da je navedene novčane iznose M. primio sa ciljem da ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti jer je zahtijevao poklon i primio novac o kojim činjenicama su se posredno izjasnili i svjedoci P.D. i S. O. koji su u svojim iskazima naveli da je B. u njihovom prisustvu optužio M. da mu je dao novac i da mu je tražio kompjuter te da je S.J. potvrdio da je M. u njegovom prisustvu od B. zahtijevao da mu kupi kompjuter pa iz svih dokaza provedenih na glavnom pretresu očito proizilazi da odnos između optuženih nije bio zasnovan na prijateljstvu, već je motiv njegovog »druženja« bio da optuženi M. spriječi rušenje građevinskog objekta optuženog B., pa kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja navode optuženog B. date na

glavnom pretresu u kome navodi da novac koji je dao M. je ustvari bila pozajmica i da je kompjuter trebao da kupi M. da bi ovaj njemu zauzvrat radio kataloge i projekte sud je ocijenio kao neosnovane sračunato date radi izbjegavanja krivice jer je nelogično i za sud neprihvatljivo da M. od B. koji je stranka u postupku u kome on postupa kao građevinski inspektor pozajmljuje novac. Isto tako ocjenjeni su kao neosnovani i sračunato dati radi izbjegavanja krivice navodi odbrane M.P. koji u cjelosti negira izvršenje krivičnog djela navodeći da nikada nije od B. uzimao novac niti pak tražio da mu kupi kompjuter jer je ovako njegova odbrana u cjelosti opovrgnuta odbranom optuženog B.B. koju odbranu je dao u prethodnom postupku a u dijelu koji se odnosi na kompjuter ponovio je i na glavnom pretresu 03.03.2008, a koje činjenice je potvrdio u svojstvu svjedoka saslušani S. J. koji iskaz svjedoka sud cijenio kao jasan i određen a koji je naveo da je M. od B. zahtijevao da mu kupi kompjuter a koje činjenice su u svojim iskazima naveli i P.D. i S. O. a kojim iskazima je sud poklonio punu vjeru i koji su bili određeni u tome da je u njihovom prisustvu B.B. optužio M. da mu je tražio kompjuter i dao novac uz obećanje da mu objekat neće biti srušen. Neosnovani su i za sud neprihvatljivi navodi odbrane optuženog M.P. i B.B. koji žele predstaviti da je predmetni novac pozajmljen i vodjen razgovor o kompjuteru u periodu oktobra mjeseca 2001. godine i to baš u periodu kada M. nije imao svojstvo službenog lica jer upravo iz svih izvedenih dokaza na glavnom pretresu je nesumnjivo utvrđeno da je i davanje novca i obećanje kompjutera se dešavalo upravo od momenta kada je B. naredjena zabrana obavljanja građevinskih radova a ne nikako u periodu kada M. nije imao svojstvo službenog lica a to je period od 15.10.2001. godine do 01.11.2001. godine što je sud utvrdio uvidom u radnu knjižicu, jer su upravo sva Rješenja i zapisnici od strane M. a koji su donijeti u septembru mjesecu 2001. godine upravo donijeti u vrijeme kada je isti postupao kao službeno lice i kada mu je B. davao novac i obećao kompjuter, jer upravo iz odbrane optuženog B. je sud utvrdio da su se njihovi susreti dešavali neposredno nakon donošenja rješenja o zabrani izvođenja građevinskih radova, dakle u prvoj polovini oktobra mjeseca 2001. godine kada je M. imao svojstvo službenog lica. Neosnovana je i za sud neprihvatljiva odbrana M. kojom želi predstaviti da mu je radni odnos prestao u Ministarstvu uređenja prostora 01.10.2001. godine a kod činjenice da je uvidom u radnu knjižicu nesumnjivo utvrđeno da mu je radni odnos kod Ministarstva uređenja prostora trajao do 15.10.2001. godine.

Dakle u postupku je nesumnjivo utvrđeno da je M. od B. primio novac i zahtijevao da mu kupi kompjuter, da kao službeno lice ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti, pa je bez značaja na pitanje krivice optuženog to što B. M. nije kupio kompjuter i što je B. objekat srušen jer je krivično djelo primanje mita svršeno samim zahtijevanjem poklona pa se samim tim za postojanje ovog krivičnog djela ne traži kao uslov neizvršenju službene radnje koja bi se morala izvršiti. Ovakvim radnjama optuženi M. je postupao sa direktnim umišljajem jer je imao svijest da zahtjeva poklon i da prima novac kao i svijest o prirodi neizvršenja službene radnje povodom koje se mito zahtjeva i prima.

Isto tako u postupku je nesumnjivo utvrđeno da je B.B. je M.P. obećao poklon i dao novac da u okviru svog ovlašćenja M. ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti kojim radnjama je postupio sa direktnim umišljajem jer je imao svijest da službenom licu daje novac i obaćava poklon da ovaj u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju.

U činjeničnom opisu sud je precizirao cijenu kompjutera u iznosu od 3.200 DM a ne 3.600 DM kako je to navedeno u optužnici jer je tu činjenicu utvrdio iz iskaza optuženog B.B., a da time nije povrijedio objektivni identitet optužbe.

U svjetlu ovako utvrđenog činjeničnog stanja Sud je odbio predlog branioca optuženog da se u svojstvu svjedoka saslušava izvjesni V. koji je prema ličnom saznanju branioca u to vrijeme bio prodavac u radnji i prisustvovao kada su se isti interesovali o kompjuteru a opozvao naredbu kojim je bilo određeno saslušanje svjedoka B. H. nalazeći da je provedenim dokazima utvrđeno činjenično stanje.

Optužnicom je od strane tužioca radnja optuženog M.P. pravno kvalifikovana kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st.1. KZ za koje krivično djelo je zapriječena kazna zatvora od dvije do 12. godina a optuženog B.B. kao krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st.1. KZ. za koje krivično djelo je zapriječena kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina. Čl. 133. st.1. KZ je propisano da će se na učinioca krivičnog djela primijeniti Zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela dok je st.3. istog čl. propisano da ako posle izvršenja krivičnog djela se izmijeni zakon jednom ili više puta primjenit će se zakon koji je najblaži za učinioca. Optuženim se na teret stavlja da su krivično djelo izvršili 2001. godine kada je na snazi bio Krivični zakon Republike Crne Gore (sl. list 42/93), po kom Krivičnom zakonu je za krivično djelo primanje mita iz čl. 220. st.1. KZ RCG zapriječena kazna zatvora od jedne do deset godina a za krivično djelo davanje mita iz čl. 221. st.1. KZ RCG zapriječena kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina. S obzirom da novi Krivični zakonik nije blaži za učinioca to je Sud radnje optuženih pravno kvalifikovao kao krivična djela po zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja istih.

Prilikom odmjeravanja kazne za izvršena krivična djela sud je optuženim u smislu čl. 42. KZ cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća pa je optuženim kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenicu da se radi o licima koja su ranije neosudjivana što je sud utvrdio na osnovu izvoda iz kaznenenih evidencija njihove porodične i materijalne prilike B. B. da je oženjen otac dvoje djece M.P. da je oženjen otac jednog djeteta, dok otežavajućih okolnosti sud nije našao. Sud je cijenio i protek vremena od izvršenja krivičnog djela do presudjenja pa je ocjenjujući olakšavajuće okolnosti na strani optuženih naročito olakšavajućim, optuženim ublažio kaznu ispod zakonom propisanog minimuma i osudio ih na kazne zatvora kao u izreci presude nalazeći da će se i sa ovako ublaženim kaznama na optužene dovoljno uticati da ubuduće ne vrše krivična djela i time postići svrha kažnjavanja iz čl. 33. KZJ u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 5. st. 2. KZJ te da su ovakve kazne srazmjerne stepenu krivice optuženih i težini izvršenih krivičnih djela.

Pošto su optuženi oglašeni krivim obavezani su da na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka plate iznos od po 100 € a koji iznos je srazmjeran imovnim prilikama optuženih trajanju i složenosti postupka a ovo na osnovu čl. 202. st.1. a u vezi čl. 199. ZKP-a.

Na osnovu čl. 220. st.5. Krivičnog zakona Republike Crne Gore i čl. 542. Zakonika o krivičnom postupku, od optuženog M.P. je oduzeta imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela.

Sa svega izloženog a primjenom čl. 365. ZKP-a odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 26.03.2010. godine

ZAPISNIČAR
Ujkić Maruka,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Milenka Žižić,s.r

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema pismenog opravka, preko ovog suda Apelacionom sudu CG.

Tačnost opravka ovjerava namještenik suda: